

Hontban mult hó 25-én kezdődött a közgyűlés, melyben a szőnyegen forgó vegyes házasságokra nézve el határozatokat: a köz aggodalomnak azon végzésbeni kijelentése: hogy „a r. kath. papság a vegyes házasságokra nézve az áldás megtagadása által az 1791. 26. törvényt sérti“ a) alázatos fölrás a fölségéhez, melyben egyszersmind jelentetik: hogy Hont e tárgyban addigis, míg ő es. kir. föls. részbeni kegy. rendeletét veendi, ha ne tán illy vegyesházassági eset fordulna elő, aziránt e részbeni törv. szerint rendelkezni fog; b) ez ügyben végzések a többi megyék-keli közöltetése. A jelenkorban örömmel olvassuk N. Liberese magyarosodását; Tasnádon, K. Szolnok megyében casino föllállítását. Különösen megörvendeztette bennünket a zágrábi casino 3ik alapszabálya: mely magyarosodásról gondoskodva, meghozatni rendeli a jelesb magyar folyóiratokat és könyveket. Kívánjuk hogy e szabály életbe ható legyen. A fehér megyei gyorsíró jutalmazási fölszólításnak az lön sikere, hogy e szép czélra csak hamar 350 arany iratott alá. A P. Hirlap tudatja, hogy Heves megye f. hó 12-én gyűlést tart az ujonczállítás tárgyban. Nyitra vegye az ujonczhelyettesítést elfogadja s azt határozza el, hogy a házas férfiak csak akkor húzzanak sorsot, ha a kellő szám nőtelenekből ki nem kerülne. Komáromban a dologház all, de Szerenka Ádám haszonbérő dolgoztatni még nem kezdte benne. Marmaros a vegyes házasságok ügyében Pesttel tart. Ott egy cath. főesperes reversalist nem kérve szokott szertartásokkal ada össze egy vegyes házasságra lépő párt. A munkácsi megyés püspök a népnevelésre fordítva figyelmét, iskolák föllállítását és czélszerű tanításmódot iparkodik létrehozni, melynek nevezetes részét a magyar nyelv kezelése teszi. — Mirül a „Világ“ 2dik számában szólunk, a P. H. által is bizonyítottatik, hogy a Liptó Sz. Miklósi gyűlés tót beszédei nem magyarság-elleniek voltak, hanem a körülményekhez alkalmazottak. — Pesthez közel egy földesuraság vizadót szed a patakban mosóktól. Eddig-éle a közönséges levegő s víz első használatra közös dolgok voltak, ezen cselekvés különös hatást mutat a teherviselésben. Győr városa igen nehéz föltételek alatt nyitja ki kebelét a zsidóknak lakásul: letelepedési díjok tesz 300—100 pengőt; kalmárságot, bormérést s dohányárulást nem üzhetnek; mely rendszabályok törvénytellen ellenkezők. Az is különös, hogy Győr városa a zsidóknak parancsolja, hogy józan magaviseletűek legyenek, mint-ha azt a keresztényektől nem kellene követelni.

Sz. e. téli 12. Századunk a folyó év január 7-én, 2-dik szám alatt: észre vételeket közöl az ujonczozás tárgyában. A t. beküldő St. J. ur valóban elég értelmesen, kimerítőleg, életből kivont, s majd minden adózónak fejében köv. ellenvetéseit s vádjait a sorshuzásnak meghányta s vetette, — de azért feltenni még sem lehet, hogy a jobbágyság közönségesen olly értelem hiányával volna, hogy a sorshuzásnak azon jótékonyát, melyet a beküldő ur a vádak előterjesztése után kifejt, el ne ismerné, s mélytanlani ne tudná. Tudja a jobbágyság, főként ha jó előre úgy, mint t. Posony vármegyében történt, fölvilágosítottatik, és gondolkodása módjának irány adatik, hogy ezen sorshuzás szelidebb, könnyebb, s épen nem veszélyes módja az ujonczozásnak, s hogy így e mód tulajdon javokra czélzó legyen, de tudják azt is mindnyáján, hogy e sorshuzás arra volna irányozva: hogy miután eddig a fogdozás alul a jobbágyság, és más előbbkelő adózók gyermekei többnyire mindég a titoktartásra kötelek helység előjárói s ezek családjai által előre szinte titkosan tudósítottván a fogdozásról, elláttattak és elmentek, hogy most ezen sors alul az elláttás szigorú büntetése miatt magokat el nem vonhatják, s miután a fogdozás által többnyire ollyan egyedek állítottak ujonczoknak, kik ide haza hasztalanok, és semmire kellők voltak, most pedig ollyan is kihuzhatja magára a sorsot, ki legjobb erkölcsű, szorgalmas, és szükséges tagja volna a közönségnek, tehát most nem egyéb a panasz a sorshuzás ellen mint az, mit a beküldő ur előterjeszt: „miért kell csak nekem a fiamat feláldoznom és a többieknek nem? miért vagyok megbüntetve azért hogy több fiat neveltem, mint más? hozzá téve: és ha már olly szorgalmas fű, a sorsot kihuzta magára, a ki ide haza 10 év alatt ipara által értéket szerzett volna magának, haza jöven, ne legyen neki mihez nyulnia? tehát a többi leányos vagy gyermektelen szülők azon atyákat, kik fiaikat neveltek, alattomban kinevessék? — gyöttrődésin, szorongatásán, és keserű könyein legeltessék örömmel telt szemeket? mivel a sorshuzás őket nem illeti, nem érdekli. Már a t. Posony vármegye közgyűléséből kiadott útasításban, mely mindegyik községgel nyomtatásban közöltetett, azon elv vagyon fölláttva: hogy ezen sorshuzás az adózónak mindegyikét érdekli. — de a fiakkal megáldott atyák meg nem foghatják hogyan érdekelhet a sorshuzás azon adózókat, a kiknek fiaik nincsenek, másint mint pénzbeli áldozat által — de ez nincs a megye t. választmányára s küldöttjei rendszerében, hanem csak az, hogy, ki a sors t. kihuzta magára, fogadhat maga pénzén idegent — a többi adózókat pénzbeli adózásra nem kényszerítheti. Mindazonáltal bár a t. beküldő ur mondja: hogy a jobbágyságban a dícsőség érdeke érte s ön föntartásának tudata nem ébredt föl, nem fejtett ki, s hogy őt kényszeríteni kell, mint gyermeket s a többi, még Galanthal gróf Eszterházy Károly t. nemes Tolna megyei fő ispány ur ő nagyságának Posony vármegyében kebeleztet uradalmában vannak egy pár helyek, melyekben a jobbágyság önként elismerve azon igazságot, hogy ezzel meg-nem fér, ha egyiket atya, fiaival, sorshuzás által az egész község helyett magy. adóznak, a t. beküldő urnak még a beküldés előtt azon javallatát magokévá tették: hogy a sorshuzás által ujonczokká lett ifjak részére bizonyos somma töképenzt népességhez képest fölosztandó köz költséggel alakítsanak; mely kamatra kiadotván, 10 év után a katonai szolgálatból hazajövőknek kezükhez szolgáltatassék, mely által jövedőjüket biztosítva lenni érezzék — vagy pedig még sorshuzás előtt ezen töképenzek tekintetéből önként is a beírottak közül némelyek azokért, a kik a sorsot magokra kihuzandják, ujonczoknak föl állanak, és így a sorshuzás szigorúságát megenyhítik. A t. beküldő ur-

nak észrevételében azon pontot, bár tisztában nem áll, igazítani el nem mulasztatom „hogy t. Posony vármegye az egész megyét öszeíratta és közösen huzatand“ ez a portális helyeken lakozó jobbágyság, és más adózókra neu terjed; mert ezek minden helységben különösen lesznek öszeírva, s különösen huzandnak sorsot, — hanem a nemes helységeken, vagy szabad telken lakozó nemtelenek, és királyi jog nemtelen haszonbérőit fogja illetni, kik ujonczok állítására, és közös sorsvonásra minden járásban különösen öszeírattandók. —

☩ Kopácsy József hercegprimás levele t. ns Pest vármegyéhez. (Vegyesházassági ügy vége.) — Nem különben siker nélkül hozatik föl ellenünk a fölszázados szokás: mert nem tagadjuk ugyan, hogy nálunk katolicusoknál a dícső emlékeztető Hdik József esászárnak uralkodása alatt, midőn az egyházi törvényeknek ereje szerkivül megszorítottatott, a vegyes házassági összeköttetések áldással és szent szertartásokkal a férfi gyermekek katolika neveltetésének biztosítása nélkül is véghez vitetni kezdetek, s 1790dik esztendő után ugyanezen szokás azon reménység alatt, hogy az akkor sokkal ritkább vegyes házasságokban majd a divatozó önkényi reversalistok, majd az atyáknak szabad megegyezése a katolicusoknak elveiken ejtett sebet meggyógyítsák, folytatott legyen; de azért ezen szokás, noha minden mentséget ki nem zár, helyben hagyhatónak nem tartatik; s minthogy a törvényeknek rendeletéből nem foly, sem abban nem gyökerezik, annak magyarázatára sem szolgál. Miután pedig protestans atyáknál a reversalistokat erőltenül szükséges lett, ezen hiányos szokást megrendíthetlen elveinknek szabályaira olly fogamattal vissza vinni, hogy a házasság szentsége körül divatozó gyakorlat amazokkal ne ellenkezőben hanem összehangzásban legyen. Épen arra való a katolika anyaszentegyháznak lelki hatalma is, hogy ha mi eltévedések annak szent céljától némi időben és némely tartományokban történtek, arra ismét a visszatérés, ragaszkodva az anyaszentegyháznak egységéhez és látható fejéhez, lehetséges legyen. Ez a katolika religiónak természetéből és szabad gyakorlatának elemeiből foly, ezt akadályozni nem lehet, s ha ki akadályozná, az a katolika anyaszentegyházat föállításának legfőbb eszköztől megfosztani törekednék, világos hazai törvényeink daczára.

Mi tovább az 1647ki 14dik törvényezikkelynek az áldás és szent szertartások megtagadására alkalmazását illeti, kétséget nem szenved, hogy ennek nemesak helye nem lehet, de az 1791ki 26dik t. cikkely azt egészen kizárja. Csak az első királyi kegyelmes leiratot, mely 1790ben nov. 7én a religio tárgyában az országgyűléshez érkezett, szükséges a második vagyis 1791ben jan. 18kán szinte azon tárgyban kiadott kir. kegyelmes végzésrel és az abbul alkotott törvénynek szavaival összevetni: azonnal kitűnik, hogy a szavak, melyek a fölhivott 1647ki 14dik t. cikkelynek büntetését a religio törvénynek mindenféle megszegésére kiterjeszték, szántsándékkal kihagyattak, s a törvénynek világosabb értelmére még ezen szó „violentaru“ beszerkesztetvén, a törvény az említett büntetést egyedül az erőszakos foglalásokra szorította. Ennélfogva történt, hogy noha a katolikusok az ország rendeletének különösen azon pontban, mely a katolikus atyáktól született mindkét nemű gyermekeket a katolika hitben neveltetni parancsolta, gyakorlathoz tapaszalták, azért mégis evangélikus polgártársaikat 600 frt büntetésre való idézéssel soha sem zaklatták. Mely lényeges megjegyzésekhez járul még azon észrevétel, hogy a vegyes házasságok sem az 1647diki diatán, sem azelőtt országgyűlési sérelmekben elő sem fordulván, törvénynek tárgyai annál kevésbé lehettek, minél bizonyosabb, hogy azok a protestánsok által is rendszerint tilalmazottaknak tartattak, kiváltképen pedig azokhoz hasonló föltételek alatt engedtetek, melyek a katolicusoknál mai napiglan divatoznak.

Hogy végre azon vád se maradjon érintetlen, mely a t. ns vármegyének határozatában a katolikus elvekhez alkalmazott egyházi eljárását mint homályos ködbe burkoló s így az előhaladást föltartoztató lépést bélyegezi meg, legyen elég említeni, hogy a vegyes házasságok megáldásának a katolicusoknál másutt is bármely országokban és tartományokban a gyermekeknek katolika nevelése iránti biztosítás nélkül hely nem adatik. Így van ez (hogy más országokat elhallgassak) egész Franciaországban, így van Belgiumban, így van Baviariában, a mint ezt teljes hitelességű próbákkal behozhatni lehet. Nem szölok E. amerikáról, melynek püspökei a közelebb tartott baltimori gyűlekezetből ugyan illy érzéseket egész világ előtt nyilvánították. Ha tehát más olly országokban, melyek közönségesen mint a szabadságnak, előhaladásnak, csüggedhetlen iparnak és a szép mesterségeknek hazáik dícsőitnek, a katolikus elveknek követése sem a nyugalmat föl nem zaklatja, sem hátramaradást, homályt vagy efféléket nem okoz: bizton vigasztalhatja magát a t. ns vármegye, hogy az illy eredményektől, ha más kártékony kezek konkolyt nem hintenek közbe, édes hazánk is mentve lesz.

Ezek egyezték szentegyházgaljon kötötlenül a kö Tizenkilen és a felső kormányt vlikus polgá zülök szere igazságos neki. De v hitnek meg nek és szal tal szorgol inkább egé kezőjéhez possum, u est, mori veled egye a viszály képest tel egyebekne a szeretet tatásaikat mennyire r tő polgártá szerint uta tet, melyi szentegyház sem hivatal kel mintho egyházi ké bályainak va kívánju igazságos sem egyéb

Egyé még pedig dolgokra r vényesnek hatóságual teszek és

Több

ajánlott kü tergomban zsef m. k.

Ameri admiral sürg kezeti elleni honnali béke liticai, és p A buen a Rosas gen kormány par személyt az

Porto tevé mag ujabh határz ber, ki még kép a másod tottak be, n tézmény tör zéskép ninc relmököt s h s könnyen gyengült, h

A sena kamrában is

A span zás mindazá lag: sibirrek mindent elfo kijelölt 18 — mindent össz szolják öke megvenni. A zítésével, s a főváros sítésével fo mánynak m gedelmespo a belbke s érhet.

Span nak egy pa nek ára a s

Ezekből méltóztatik a t. ns vármegye áttallatni, mennyire egyezzenek meg a kérdéses határozat a katolika magyar anyaszentegyháznak törvényes helyzetével, s milly utasításokat sugalljon kötelességemnek érzete, hogy azokat a jelen álláspontomról a kormányom alatt lévő lelkipásztoroknak elébbe adjam. Tizenkilencedik esztendeje foly, hogy az isteni gondviselésnek és a felsőbb hatalomnak kegyelméből s megbízásából a püspöki kormányt viselem mind olyan megyékben, melyekben evangélikus polgártársainknak száma elég nevezetes. Ha valakinek közülök szeretetlenséggel vagy békétlenséggel terhére voltam, vagy igazságos panaszra okot szolgáltatam, álljon elő, megfelelek neki. De viszontag soha tenni nem fogom, hogy a katolika sz. hitnek megőrzésében az anyaszentegyháznak, s az ő törvényeinek és szabályainak védelmében, a mikre t. i. szent hivatalom által szorgoltatom, hanyagnak vagy hivatlennek találtassam; sőt inkább egészen magamévá teszem sz. Hieronimusnak egyik ellenkezőjéhez intézett ezen mondását: „In uno tibi consentire non possum, ut ne Catholicum non probem. Si ista causa discordiae est, mori possum, tacere non possum.“ (Egyben nem érthetek veled egyet, hogy magamat katolikusként ne tanúsítsam. Ha ez a viszály oka, meghalni tudok, hallgatni nem tudok!) Ezekhez képest tehát utasítom a lelkipásztorokat, hogy példái legyenek egyebeknek a polgári törvényeknek hűséges megtartásában; hogy a szeretet lelkesítse valamint minden tetteiket úgy házassági oktatásaikat is; s hogy igyekezzenek az apostolnak intése szerint, mennyire rajtok áll, mindenekkel, különösen a más vallást követő polgártársaikkal békességben élni. De tisztém és hivattatásom szerint utasítanom kell őket affelől is, hogy az üdvözítő igaz hitet, mellynek szolgálói lettek, épen megtartsák, a katolika anyaszentegyháznak egységét megőrizték, és attul sem egyébkor, sem hivataloskodásuknak gyakorlatában el ne távozzanak. A mikkel minthogy mi katolikusok senkinek sérelmét, hanem önnön egyházi körünkben maradván, egyedül elveinknek és üdvös szabályainak szabad követhetését igaz és törvényes jogunknál fogva kívánjuk: biztosan reményelem, hogy a t. ns vármegye ebbeli igazságos kívánatunknak sem a többször fölhozott határozattal, sem egyéb módokkal akadályunkra nem lesz.

Egyébiránt a t. ns vármegyének a papi személyekre nézve még pedig egyházi hivatalunk körében úgy az egyházi és lelki dolgokra nézve magának tulajdonított bíráskodását valamint törvényesnek el nem ismerhetem, úgy az ellen, mint az egyházi hatóságnak világos sértése ellen, ezennel ünnepélyesen óvást teszek és ellent mondok.

Többnyire pedig a t. nemes vármegyének becses jóvoltába ajánlott különös tisztelettel maradok a t. ns vármegyének Esztergomban nov. 12-én 1840 kész köteles szolgálója Kopácsy József m. k. esztergami érsek és ország Primása.

Külföld.

Amerika. Francia lapok írják: miképen Rosas tábornagy Mackau admirál sürgetésére egy parancsot bocsátott ki, melly által az unitaria felekezet elleni magánybosznak minden tettei tiltatnak. Öszutó 7-kén, a franszhonnali békekötés ünnepén azon 622 fogolyt is szabadon bocsátatá, kik polgári vétkesek miatt ültek fogságban.

A buenos-ayresi hírlap is jelenti, hogy november 7-kén Makau admirál Rosas general közötti magánybeszélgetés következtében, a buenos-ayresi kormány parancsot adá 622, polgári s polgári vétség miatt fogva tartott személyt azonnal szabadon bocsátani.

Portugália. A lisaboni nemzeti őrsereg egy része oppositíóba tévé magát a kormánytól, nem akarván elismerni ennek azon legújabb határozatát, mi szerint minden nemzetör, legyen az tiszt, vagy közember, ki még 42-ik évét meg nem haladta, a nemzeti zászlóaljába (tulajdonképen a második osztályú sorkatonaságba) tartozzék állni. Kérelmelevelet nyújtottak be, néhány ezer aláírással, mellyben állítják, hogy a nemzetörégi intézmény törvényesen még nincs eltörölve, hogy ők nemzetörök, s következésképen kötelezve, sorkatonaságot képezni. A cortes elfogadá kérelmüket s határozatot tön, azt a kormánynak benyújtani. — A dolog fontos s könnyen békétlenségekre adhatna okot, azonban e párt már annyira elgyengült, hogy könnyű leszen rajta erőt venni.

A senatusban ismét Palmella herceg választatott elnökül, s a követkamrában is szinte jó barátja Pinto Magelhaes.

A spanyolországgal háborúról alkalmasint már szó sines, az ujonevezés mindazáltal még egyre szigorú üzetik, s valóban szánuakozásra méltólag: sibirrek, eserivák, acaidák s kiknek még illy kopói tisztre kedvök van, mindent elfognak, a mi utjokba akad, s nem is szoritkoznak a törvény által kijelölt 18—25 évesekre, hanem gyermekeket és férfiakat, 12 és 40 éveseket, mindent összefogdosnak, pórásokra lúzik s mint vadászebekeket páronként hurszolják őket az avató helyekre, nem feledve, a kiktől telik, a váltságdíjat megvenni. A fegyvergyárokban munkásan foglalatoskodnak a seregek felkészítésével, sőt egy 12 évvel ezelőtt elkezdett sorhajó építése is befejeztetik, s a főváros kapui előtt százakat látni ünnep és hétköznap a sánczvonalak erősítésével foglalatoskodni, mint ha már Hannibal a kapuk előtt állana. A kormánynak még egy más terve is van, t. i. a nemzetöreregekből magának engedelmessépolgárkatonaságot alakítani nem annyira a külfölddeli háborúra, mint a belbéké s engedelmség helyre állítására, mit alkotmányos úton el nem érhet.

Spanyolhon. A madridi Gazetta téhó 17-kéről a kormányzóság-nak egy parancsát közli az eltörölt kolostorok eladatására nézve, mellyeknek ára a statushitelezők kielégítésére fordítassék. Ha az épületek gyárukul

vagy más ehhez hasonló intézetekül nem használhatók, habár veszteséggel is adassanak el azon esetben, habogy ezeknek megtartása művészeti tekintetben semmi érdekel nem bír.

A választások mindenfelől hevesen sőt dühösen vitattatnak meg, de a katonai befolyás mindenütt győz.

Angolhon. Az udvari lap egy pótlékezikben téhó 22-kéről, felszólítja a páir dámákat, kik az ő felségétől 26-kán megnyitandó parlamenti gyűlésben megjelenni kívánnak, legfőlebb 25-én délig iratnak be magokat. A felszólítás egy pontja azt is érinti egyébiránt, miképen a hölgyek mindannyian teljes díszben jelenjenek meg.

A „Court journal“ írja: mi évek óta nem történt, Sussex herceg ez idén tölté a karácsoni ünnepnapokat először a Kensington palotában, holott ez előtt mindég Dinorben lord régi barátjánál ül meg az ünnepet. Egészsége néjje halála óta annyira aggasztó vala, hogy orvosai teljességgel nem javulhaták neki most az egyszer a látogatást. — Bathurst özvegy grófné téhó 20-kán Londonban jobb életre szenderült. Ő 1765-ben születék, és Bathurst lordtul, a híres colonialis ministertül hét gyermeket nemzett, kik közül őt még életben van.

Grant Sándor miniszterségi alsó parlamenti tag Edinburgból téhó 18-kán Londonban öngyilkossággal véget éltének. Hír szerint a thea-kereskedésbeni szerencsétlen nyereszkesedés juttatá őt a kétségbeesés révire.

A Glasgov-Chronicle következő cikket közöl: egy itteni kereskedőház emez öszutó 9-kéről szóló iratot közli velünk Montevideoból. „Egészen bizonyossággal tudósíthatjuk önt a francia diktatornak öszelő 20-kán történt haláláról. E nagy férfunak halála oly sokszor volt hirdetve, hogy az újságlapokban épen most olvasható hirt nem is akarók megemlíteni; de tegnap óta oly bizonyos kútfőből érkezék hozzánk tudósítás, hogy többé nem kétkedhetünk abban.

Téhó 19-kén 2900 katona küldetett a londoni Toverbul a Birminghami, vasút végpontjához, a katonai határszélekhez Leedsnél. — Ezen előleges rendszabályokat a cabinet olly ezébul tévé, hogy a jelenleg folyamatban levő Chartista gyűlésekben történhetendő minden rendtelenségnek elejérvéssék.

Angolhonban is áradások dúlonganak s pusztítanak. Londontul lefelé, főleg Greenvichnél a Themse s mellék folyói a partmentékeken nagy pusztításokat tévének. A Themsen föl Windsor és Etontól kezdve az egész vidék víz alatt áll; a Great-Western vasút is tetemesen szenvedett az áradások által. A Windsorpalota gömbölyű tornyán a királyi lobogót a szélvész másodsor is széthasgatá. Wear folyóban a jég indulása által nem kevesebb mint öt gőzös veszett el stb.

Londonban a gyermekhimlő ujjlag tetemes pusztításokat tesz. A fenálló himlősök-kórháza túltömve, s újra bebizonyul, hogy Jenner hazájában a himlőoltás igen elhanyagoltatik, s a mult parlamentgyűlési végzés is úgy látszik, egy jó egészségi rendőrség hiányában, keveset gyümölcsözött.

A Times szerint bizonyos Curtis ur, ki egy ideig Bécs, Berlin, Prága Dresda stb. kórházait bejárta, s Dieffenbach professort a kancsal szemek operálásában megfigyelé, új módszert talált fel, e szembajt minden sebészi műtétel nélkül meggyógyítani.

Franszhon. Páris megerősítése iránt már Guizot is nyilatkozott, még pedig határozatlan az erősítés mellett, állítván, hogy a rendszabály a külföldön koránsem talált azon ellenkezésre, mellyről a hírlapok beszélték. A kormány semmi megjegyzéseket nem kapott eziránt, de nem is volt mit kápnia. A kormány nem akarja a külföldet fenyegetni. Ő békét akar, de megerősíti magát. „Legyenek meggyőződve, uraim, végzé beszédét a minster, hogy a fővárosnak erőssége általi oltalmaztatását egy szívvel s lélekkel elhatározzák, ez Franciaországnak tekintetere a külföldön s a béke fenntartására befolyással leend.“ — Bellevilleben s a flandriai hidnál jan. 24-kén a vasárnap ellenére is folyvást dolgoztak Páris megerősítésén.

Belgium. Brüsselből téhó 17-kéről emigy irnak: A vizár folyvást tart, és növekszik. Temérdek ház áll e tájékon vízben. A vasutoni közlekedés, jó eleve tétetvén meg a szükséges rendszabályok, — nem szakadt félbe, sem a déli sem az északi vonalon. A víztetején lebegő könnyű házibutorok zörgése ébreszté föl a lakosokat első álmukból. Kiknek házak nem emeletes, éltöket megszabadítandók néhány darab ruhát magokhoz véve, — elhagyák lakjaikat. Antverpben a jégtörölés semmi szerencsétlenséget sem okozta, s remélhetni hogy a hajózás egy pár nap múlva ismét el fog kezdeni.

Németthon. Manheimből téhó 30-káru következőleg irnak. Tegnapelőtt néhány gyermek elég merész volt az uszóiskola közelében a zajló rajnán, a folyam tetején uszó jégdarabokra menni, s rudakkal ellátvák ide s tova kormányzani azokat; öszszütödvén a jégdarabok, elveszték a gyermekek a súlyegyent és vízbe buktak; egy közülök szerencsésen kivergődött a parthoz, de kettő olly helyen bukkott le, hol lábok a földet nem érte. A seély kiáltozásra, egy bátor figyermek, ki épen haza menendő volt, — siete helyszínre és beugrék a vízbe, a szerencsétleneket kihozandó, de csak az egyiket mentheté meg. Valóban csodálni lehet e bátorságot egy 13 éves gyermekben, ki élete nyilvános kockáztatásával illyesmit tön. Nem hallgathatni el e nemes tett végrehajtóját, ki teljes méltánylást érdemel. Neve Hagen Fülep, egy itteni pék fia.

A bajor király ő felsége a hírneves Rückert Fridrik erlangeni professornak, a nélkül, hogy ez folyomodott volna érette, tetemes fizetési póttéket rendelt, s őt, még pedig igen gyengéd módon, nevezetes ajándékkal keresé meg. — Sz. Mihály érdemrendét Rückert, mint tudva van, már 1838-ban nyéré.

Münchenben téhó 27-kén családjának s számos baráti- s tisztelőinek körében Schelling Fridrik 66-ik évnapját ünneplé. — A híres philosphus magyar academiánknak is tagja. Az Isten éltesse!

Törökthon. A hivatalos tudósítás, minélfogva szultán ő magassága Mehemed Alinak az egyiptomi basaságot öröklési joggal átengedé, téhó 24-kén érkezett Bécsbe. A nagyur egy hattí scherifben mondá ki e határozatát, mellyel felhatalmazottja Mazlum bey által téhó 12-kén küldött Tahiri Bahri gözössel Alexandriába, hol mintegy 17-kén a dolgot már tudandhaták. — Bécsben nem csak örömmel fogadtatott a hír, hanem mind általában mind különösen jó hatással volt a pénzfolyamra is.

